

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

IV. Ordinationes Metropolitanorum pertinebant ad Patriarchas. Quod probatur ex Concilio Chalcedonensi & Innocentio primo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

rum canonum statuta, electio & voluntas requiratur. Apud Hincmarum tamen, & in antiquis formulis, legimus electiones Metropolitanorum factas esse à clero tantum & populo civitatis, absque Episcoporum suffragio.

IV. Ordinationes autem sive consecrationes Metropolitanarum pertinebant ad Patriarchas; ut patet ex Actione xvi. Chalcidonensis Synodi, quæ sedem Constantinopolitanam evehens ad honorem patriarchatus, & Diocesim ejus synodumque patriarchalem componens ex provinciis Pontica, Asiana, & Thracica, novo quidem Patriarchæ concedit ordinationes Metropolitanorum harum Diocesum, non tamen Episcoporum, quos à suis Metropolitanis ordinari debere censet. Sed ordinationem celebrare debet Episcopus CP. postquam decretum electionis ad eum fuerit delatum; ejusque arbitrio relinquuntur personam electam evocare Constantinopolim, illic ordinandam, aut consensum suum dare ut ibi ordinetur ubi electio celebrata est, *καὶ ἐν τῷ αὐτῷ αἵματι*. Id ipsum probatur ex epistola Innocentij I. ad Alexandrum Episcopum Antiochenum, in qua sic scriptum est: *Metroplitanos auctoritate ordinas singulari*. Patriarcha verò Ægypti non solum Metropolitanos Ægyptiacæ Dioceseos ordinabat, sed etiam omnes Episcopos à suo patriarchatu pendentes; ut constat ex epistola synodica Concilij Nicæni, quæ extat apud Theodoretum lib. 1. cap. 1x. & ex epistolis Synesij ad Theophilum Episcopum Alexandrinum. Idem jus sedi suæ asserere tentavit Alexander Episcopus Antiochenus, id est, jus ordinandi non solum Metropolitanos, sed etiam reliquos Episcopos sedi suæ subiectos. Desiderium ejus approbavit Innocentius I. ad ejus consulta respondens, eo tamen adhibito temperamento quoad ordinationem Episcoporum secundi gradus, ut vicinos quidem ad se accersat, longè tamen positos in provinciis consentiat ordinari: *Ceteros non sine permisso conscientiaque tua sinas Episcopos procreari. In quibus hunc modum rectè servabis, ut longè positos, literis datis, ordinari censeas ab iis qui nunc eos suo tantum ordinant arbitratu; vicinos autem, si estimas, ad manus impositionem tue gratiæ statuas pervenire.*

V. In Concilio tamen Ephesino conquirentibus Episcopis Cypriis, metropolis illius insulæ, tametsi intra patriarchatus Antiocheni limites contineretur, retinuit primum morem, secundum apostolicos canones & Nicænos, id est, ordinatio Episcopi Constantiæ, qui Cypri Metropolitanus erat,

Tom. 11.

relicta est synodo illius provinciæ, & veteri Patriarchæ Antiocheno. Constitutio illa manavit in omnes provincias Ecclesiæ, quibus sua libertas conservata est secundum Canones; addito, ne Episcopi quicquam audeant in provinciis quæ ab eis ex veteri consuetudine non pendebant: *Ne patrum canones prætereantur, nève sub sacerdotij prætextu, mundane potestatis fastus irrepat; ne clam paulatim libertas amittatur, quam nobis donavit sanguine suo Dominus noster Iesus Christus, omnium hominum liberator.*

VI. Possent tentari ex iis quæ supra dicta sunt ordinationem omnium Metropolitanorum Occidentis pertinere ad Romanum Pontificem, qui Patriarcha est Occidentis; cum præsertim Episcoporum Alexandriæ & Antiochiæ auctoritatem Nicæna Synodus constituat ad exemplum Episcopi urbis Romæ. Equidem id necessariò consequitur ex iis quæ dicta sunt; sed ita tamen ut auctoritas illa ordinandorum Metropolitanorum coërceatur intra limites synodi patriarchalis ordinariæ Episcopi Romani, id est, de Metropolitanis tantum accipiatur qui Dioceseos Vrbicariæ finibus continentur. Quapropter Iustinianus formam præscribens synodorum quæ à Patriarchis convocari debent, ait disertis verbis ad illas convenire debere Episcopos qui pertinent ad eorum ordinationem. Unde sequitur idem prosus significari, si quis dicatur ad synodum Patriarchæ cujuscumque aut ad ejus ordinationem pertinere. In quibusdam porro ceteri Patriarchæ cum Romano componi possunt, in quibusdam discrepant. Alexandrinus enim & Antiochenus unicam tantum Diocesim ecclesiasticam obtinebant ex decem Metropolitanis constatam, quam postea Constantinopolitano tributæ sunt tres Dioceses, in quibus xxxviii Metropolitanis numerabantur. At Episcopi Romani cura, præter patriarchatum ordinarium, qui saltem ex Diocesi Vrbicaria decemque Metropolitanis constabat, porrigebatur in reliquas omnes Occidentis metropoles, quæ sexagenarium numerum egrediebantur. Majoris itaque Italiæ partis Metropolitanis à Summo Pontifice ordinabantur in ipsa Vrbe; aut postquam Episcoporum comprovincialium consensus electionem firmaverat, ij permisso ejus ordinationem Metropolitanis celebrabant. Sed in Diocesi Vrbicaria receptum erat ut Episcopi aliis Metropolitanis subiecti, ab eo consecrarentur. In quo similis est Episcopo Alexandriæ, juxta Concilium Nicænum. Ceterum id à nemine ante me observatum fuerat.

Aa ij